

GRILE

ECONOMIE

1. Sistemul Conturilor Naționale se fundamentează pe:

- a) agenții economici;
- b) conturi;
- c) teoria muncii productive;
- d) teoria factorilor de producție;
- e) teoria valorii muncă.

2. Produsul intern net (PIN) se calculează în modul următor:

- a) $PIN = PIB + \text{Amortizarea}$;
- b) $PIN = \sum VAN_i$ sau $PIN = PIB - \text{Amortizare}$;
- c) $PIN = \sum VAB_i$ sau $PIN = PGB - C_i$;
- d) $PIN = PNB - PNN$;
- e) $PIN = PNN - PIB$.

3. Care din următoarele afirmații sunt adevărate?

- a) PIB este o componentă a produsului intern net;
- b) PIB este egal cu produsul intern net;
- c) PIB poate să fie, în anumite situații, egal cu produsul național brut;
- d) PIB cuprinde și consumul intermediar;
- e) PIB cuprinde doar o parte din investiții și anume investițiile nete.

4. Dacă valoarea totală a bunurilor și serviciilor produse de agenții economici dintr-o țară în anul "t" este de 10.000 milioane u.m., iar consumul intermediar reprezintă 25% din valoarea acestor bunuri și servicii, atunci produsul intern brut al țării respective este de:

- a) 7.500 miliarde u.m.;
- b) 5.000 miliarde u.m.;
- c) 2.500 miliarde u.m.;
- d) 8.500 miliarde u.m.;
- e) 6.500 miliarde u.m.

5. Precizați care dintre următoarele relații sunt incorecte:

- a) $PIB = PGB - \text{Consumul intermediar } (C_i)$;
- b) $PIN = PIB - \text{Amortizare } (A)$;
- c) $PNN = PNB - \text{Amortizare } (A)$;
- d) $VN = PIB - PIN$ sau $VN = PNB - PNN$;
- e) $PIB = \sum VAB_i$.

6. Precizați care dintre următoarele relații sunt corecte:

- a) $PNN = PIN + VN - \text{Amortizare } (A)$;
- b) $PIB = PGB + \text{Consumul intermediar } (C_i)$;
- c) $PIN = PIB + \text{Amortizare } (A)$;
- d) $PNN = PNB - \text{Amortizare } (A)$;
- e) $PNB = PIN + PIB$.

7. Deflatorul PIB se calculează în modul următor:

- a) ca diferență între PIB nominal și PIB real;

- b) ca raport între PIB nominal și PIB real;
- c) ca raport între PIB real și PIB nominal;
- d) ca diferență între PIB real și PIB nominal;
- e) ca raport între PIB nominal și indicele prețurilor.

8. Sistemul de evidență și măsurare a rezultatelor macroeconomice îndeplinește următoarele funcții:

- a) suport de bază al fundamentării deciziilor la nivelul unui agent economic;
- b) instrument de analiză a activității economice desfășurate de agenții economici;
- c) instrument de evidență statistică pentru instituțiile publice;
- d) utilizare pentru comparații economice între firmele concurente;
- e) suport de bază al fundamentării deciziilor de politică macroeconomică.

9. Piața monetară se caracterizează prin următoarele:

- a) obiectul tranzacțiilor îl reprezintă disponibilitățile valutare de pe piață;
- b) operațiunile de negociere se desfășoară trimestrial și semestrial;
- c) termenele de acordare a creditelor sunt medii și lungi;
- d) participanții pe această piață sunt instituțiile bancare;
- e) dobânda practică se stabilește lunar, pe baza raportului dintre cererea și oferta de monedă.

10. Viteza de rotație a monedei reprezintă:

- a) numărul mediu de credite bancare acordate pe o perioadă de un an;
- b) numărul de circuite parcurse de capital într-o anumită perioadă de timp;
- c) numărul mediu de operațiuni de vânzare-cumpărare efectuate de populație într-un an;
- d) raportul dintre masa monetară și volumul fizic al tranzacțiilor;
- e) raportul dintre volumul valoric al tranzacțiilor și masa monetară aflată în circulație.

11. Precizați care din trăsăturile enumerate mai jos sunt specifice pieței monetare:

- a) obiectul tranzacțiilor negociate în cadrul acestei piețe îl constituie titlurile de valoare;
- b) obiectul tranzacțiilor negociate în cadrul acestei piețe îl constituie valuta;
- c) obiectul tranzacțiilor negociate în cadrul acestei piețe sunt disponibilitățile monetare ale tuturor băncilor, exprimate în moneda națională;
- d) obiectul tranzacțiilor negociate în cadrul acestei piețe sunt disponibilitățile semimonetare;
- e) obiectul tranzacțiilor negociate în cadrul acestei piețe îl reprezintă toate componentele celui de al patrulea agregat monetar.

12. Din enumerarea de mai jos selectați participanții la piața monetară:

- a) băncile, în calitate de solicitanți sau ofertanți de monedă;
- b) persoanele fizice în calitate de ofertanți de monedă;
- c) întreprinderile industriale;
- d) întreprinderile comerciale;
- e) întreprinderile de transporturi.

13. Cererea de monedă se află în raport direct proporțional cu:

- a) volumul total al schimburilor;
- b) volumul total al salariilor;
- c) viteza de rotație a banilor;
- d) cantitatea de valută existentă în economie;
- e) dorința oamenilor de a economisi banii prin sistemul bancar.

14. Intensitatea înclinației spre lichiditate, în concepția neokeynesistă, se bazează pe:

- a) comportamentul nonspeculator al populației;
- b) dobânda plătită unei bănci pentru creditul acordat;
- c) dobânda primită pentru o sumă de bani depusă la bancă;
- d) mobilul prudenței sau al precauției;
- e) mobilul depunerii la bancă în vederea fructificării capitalului.

15. Existența rezervelor de numerar la bănci este necesară pentru:

- a) ca acestea să poată cumpăra valută;
- b) ca acestea să poată vinde valută;
- c) ca acestea să facă față plăților în numerar clienților;
- d) ca acestea să poată contracta noi credite;
- e) ca acestea să poată comercializa titluri de valoare.

16. Oferta de monedă a băncii de emisiune se realizează:

- a) prin cumpărarea devizelor străine obținute de agenții economici, în urma exporturilor de mărfuri și servicii;
- b) prin creditarea agenților economici și populației;
- c) prin mecanismul alimentării nevoilor de resurse financiare ale organelor administrației locale;
- d) prin vinderea de titluri de valoare (de credit) pe piața capitalului;
- e) prin emisiuni monetare efectuate de băncile comerciale.

17. Care dintre următoarele afirmații, referitoare la factorii care condiționează oferta de monedă, sunt corecte din punct de vedere economic?

- a) comportamentul populației este dat de raportul dintre depunerile la bănci (D) și numerarul deținut (N): $m_1 = \frac{D}{N}$;
- b) comportamentul băncilor este reflectat prin raportul dintre depunerile de bani (D) și rezervele băncilor (R): $m_2 = \frac{D}{R}$;
- c) comportamentul Băncii Naționale este dat de raportul dintre rezerva de bani cu putere mare de cumpărare numită bază monetară (H) și masa depunerilor (D): $m_3 = \frac{H}{D}$;
- d) odată cu creșterea nivelului activității economice, devine necesară o cantitate tot mai mică de monedă pentru motivul tranzacțiilor;
- e) oferta agregată de monedă poate fi descrisă ca o funcție descrescătoare față de volumul activității economice și față de rata medie a dobânzii din sistemul bancar.

18. Cunoscând valoarea totală a schimburilor mijlocite de monedă ca fiind de 1.000 miliarde u.m. și viteza de rotație a monedei egală cu 20, se cere să se determine mărimea cererii de monedă în economia respectivă:

- a) 1.000 miliarde u.m.;
- b) 500 miliarde u.m.;
- c) 100 miliarde u.m.;
- d) 50 miliarde u.m.;
- e) 25 miliarde u.m.

19. Care trebuie să fie viteza de rotație a monedei într-o economie, pentru ca la o mărime a cererii de monedă de 2.000 miliarde u.m. să se poată realiza schimburi comerciale în valoare de 20.000 miliarde u.m.?

- a) 50 rotații;

- b) 40 rotații;
- c) 30 rotații;
- d) 20 rotații;
- e) 10 rotații.

20. Legea generală a ofertei exprimă:

- a) raporturile de cauzalitate dintre modificarea venitului unui agent economic și volumul producției;
- b) raporturile de cauzalitate dintre modificarea prețului unui bun X și variația ofertei unui alt bun Y;
- c) variația ofertei sub influența costului de producție și a profitului;
- d) variația ofertei în funcție de evoluția cererii pe piață pentru un anumit bun;
- e) raporturile de cauzalitate dintre variația prețului unui bun și cantitatea oferită din acel bun.

21. Oferta de piață a unui produs nu este în legătură directă cu:

- a) tehnicile de producție și de management;
- b) nivelul cifrei de afaceri și al profiturilor;
- c) cheltuielile cu reducerea poluării și protecția muncii;
- d) venitul mediu al persoanelor fizice;
- e) nivelul mediu al prețurilor și tarifelor.

22. În funcție de modificarea prețului și de variația cantității oferite, oferta este de mai multe tipuri:

- a) oferta elastică, atunci când creșterea ofertei este mai mică, procentual, decât modificarea prețului;
- b) ofertă perfect inelastică, atunci când oferta crește în mod continuu, tinzând către infinit, la un preț constant;
- c) oferta inelastică, atunci când creșterea ofertei este mai mică, procentual, decât creșterea prețului;
- d) ofertă inelastică, atunci când oferta se modifică în aceeași proporție cu prețul;
- e) ofertă cu elasticitate unitară, atunci oferta variază în sens contrar cu prețul și cu același procent.

23. Care dintre afirmațiile de mai jos sunt corecte?

- a) prețul altor bunuri nu influențează oferta unui anumit bun, în cazul existenței a două sau mai multor bunuri substituibile;
- b) nivelul fiscalității, subvențiile și condițiile naturale nu influențează oferta de bunuri din economie;
- c) previziunile privind evoluția prețurilor (tarifelor) produc modificări în evoluția cererii și a ofertei;
- d) numărul ofertanților de pe piață influențează în mod direct cererea de mărfuri;
- e) condițiile social-politice nefavorabile nu afectează oferta de bunuri.

24. Cantitatea oferită dintr-un bun crește, dacă:

- a) sporește prețul bunului respectiv;
- b) se reduce cererea pe piața acelui bun;
- c) noi firme ies din industria bunului respectiv;
- d) cresc cheltuielile de fabricație și comercializare;
- e) crește cererea pe piața altor bunuri.

25. Care dintre următoarele împrejurări comune influențează elasticitatea ofertei în raport cu prețul?

- a) gradul necesității de consum a bunului oferit;
- b) gradul de substituibilitate a bunurilor oferite;
- c) numărul și preferințele consumatorilor;
- d) perioada care trece de la modificarea cererii;
- e) posibilitățile de stocare, depozitare a bunurilor.

26. Creșterea prețului bunului X, ca rezultat al creșterii cererii, poate determina pe o perioadă foarte scurtă:

- a) creșterea cantității oferite într-o măsură mai mare decât creșterea prețului;
- b) scăderea cantității oferite într-un procent mai mare decât modificarea prețului;
- c) scăderea cantității oferite într-un procent mai mic decât modificarea prețului;
- d) creșterea cantității oferite în egală măsură cu creșterea prețului;
- e) creșterea cantității oferite într-o măsură mai mică decât creșterea prețului.

27. Dacă se prevede o creștere a prețului în următoarea perioadă:

- a) atât oferta, cât și cererea viitoare vor scădea;
- b) oferta prezentă va crește, iar cererea prezentă se va reduce;
- c) oferta viitoare va scădea, iar cererea prezentă va scădea și ea;
- d) oferta prezentă se va reduce, iar cererea prezentă va spori;
- e) oferta prezentă va crește într-un ritm mai mare decât prețul.

28. Elasticitatea ofertei în funcție de preț pentru un bun X este de 2. Dacă prețul se reduce cu 15%, atunci vom avea următoarele situații:

- a) cantitatea oferită scade cu cel mult 15%;
- b) cantitatea oferită scade cu maxim 10%;
- c) cantitatea oferită scade cu 30%;
- d) cantitatea oferită crește cu cel puțin 20%;
- e) cantitatea cerută se va diminua corespunzător.

29. Modificarea cererii și ofertei în funcție de anumiți factori, conduce la următoarele ipoteze:

- a) o creștere a ofertei însoțită de o stagnare a cererii determină creșterea a prețurilor;
- b) scăderea ofertei și creșterea cererii conduc la o constanță a prețurilor;
- c) o creștere a cererii însoțită de o stagnare a ofertei determină creșterea a prețurilor;
- d) scăderea cererii la un nivel inferior ofertei determină o scădere a prețurilor;
- e) o creștere a ofertei însoțită de o creștere mai accentuată a cererii determină scăderea prețurilor.

30. Cantitatea oferită dintr-un bun scade, dacă:

- a) se reduce cererea pe piața altor bunuri;
- b) scade prețul bunului respectiv;
- c) sporește prețul bunului respectiv;
- d) noi firme intră în industria bunului respectiv;
- e) scade costul de producție pentru acel bun.

31. Scăderea prețului unui bun poate determina pe o perioadă foarte scurtă:

- a) creșterea cantității oferite într-o măsură mai mare decât scăderea prețului;
- b) scăderea cantității oferite în egală măsură cu modificarea prețului;
- c) scăderea cantității oferite într-un procent mai mare decât modificarea prețului;
- d) scăderea cantității oferite într-o măsură mai mică decât scăderea prețului;

e) creșterea cantității oferite în egală măsură cu scăderea prețului.

32. Dacă se prevede o scădere a prețului în următoarea perioadă:

- a) oferta prezentă se va reduce;
- b) oferta viitoare va crește;
- c) oferta și cererea viitoare vor scădea simultan;
- d) oferta prezentă va crește;
- e) oferta și cererea viitoare vor crește simultan.

33. Care din afirmațiile următoare este corectă?

- a) cererea de bunuri și servicii se confundă cu nevoia de consum;
- b) între cererea de bunuri și servicii și nevoia de consum nu există legături;
- c) cererea de bunuri și servicii are o sferă de cuprindere mai restrânsă decât nevoia de consum;
- d) cererea de bunuri și servicii are o sferă de cuprindere mai extinsă decât nevoia de consum;
- e) cererea de bunuri și servicii se referă la acea parte a nevoii de consum ce nu poate fi satisfăcută ca urmare a lipsei veniturilor.

34. Din punct de vedere al nivelului la care se exprimă, cererea se diferențiază în:

- a) cerere individuală și cererea pieței;
- b) cerere de bunuri corporale de consum și cerere de bunuri incorporale de consum;
- c) cerere de bunuri corporale de producție și cerere de bunuri incorporale de producție;
- d) cerere pentru bunuri substituibile și cerere pentru bunuri complementare;
- e) cerere primară și cerere derivată.

35. Funcția cererii reprezintă:

- a) o relație matematică ce descrie comportamentul producătorului în funcție de influențele pe care le exercită diferite variabile;
- b) o relație matematică ce descrie comportamentul vânzătorilor în funcție de influențele pe care le exercită diferite variabile;
- c) o relație matematică ce descrie comportamentul consumatorului în funcție de influențele pe care le exercită diferite variabile;
- d) o relație matematică ce descrie evoluția unor diferite variabile în funcție de influențele pe care le exercită comportamentul consumatorului;
- e) o relație matematică ce descrie evoluția unor diferite variabile în funcție de influențele pe care le exercită comportamentul producătorului.

36. Legea generală a cererii de bunuri și servicii exprimă:

- a) relația de cauzalitate dintre cantitatea oferită și cea cerută;
- b) relația de cauzalitate dintre cantitatea cerută și cea oferită;
- c) relația de cauzalitate dintre cantitatea cerută dintr-un bun și cantitatea cerută dintr-un alt bun;
- d) relația de cauzalitate dintre modificarea prețului unitar al unui bun și modificarea cantității cerute din acel bun;
- e) relația de cauzalitate dintre modificarea prețului unitar al unui bun și prețul unitar al unui alt bun.

37. Delimitarea bunurilor în bunuri normale și bunuri inferioare se face în funcție:

- a) relația de cauzalitate ce există între prețuri și cantitatea produsă;
- b) relația de cauzalitate ce există între venituri și cantitatea cerută;
- c) relația de cauzalitate ce există între venituri și cantitatea produsă;

- d) relația de cauzalitate ce există între prețuri și cantitatea importată;
- e) relația de cauzalitate ce există între venituri și cantitatea exportată.

38. Efectul de venit, ca noțiune prin intermediul căreia se explică relația de cauzalitate dintre modificarea veniturilor și modificarea cantității cerute, este întâlnit atunci când:

- a) prețul unui bun crește;
- b) prețul unui bun scade;
- c) prețul unui bun rămâne constant;
- d) prețul unui bun oscilează;
- e) toate variantele de mai sus sunt greșite.

39. Efectul de substituție, ca noțiune prin intermediul căreia se explică relația de cauzalitate dintre modificarea veniturilor și modificarea cantității cerute, este întâlnit atunci când:

- a) prețul unui bun rămâne constant;
- b) prețul unui bun scade;
- c) prețul unui bun crește;
- d) prețul unui bun oscilează;
- e) toate variantele de mai sus sunt greșite.

40. Paradoxul Giffen se referă la acea situație în care:

- a) deși are loc o creștere generalizată a prețurilor, cererea pentru anumite produse scade;
- b) deși are loc o creștere generalizată a prețurilor, cererea pentru anumite produse crește;
- c) unii consumatori, pentru a-și etala un anumit statut, cumpără bunuri ale căror prețuri au crescut considerabil și renunță la achiziționarea unor bunuri cu prețuri relativ mai mici;
- d) deși prețurile cresc, de teama unor scumpiri viitoare și mai accentuate a bunurilor și serviciilor, unii consumatori, pentru a se proteja împotriva fenomenului inflaționist, vor achiziționa o cantitate mai mare;
- e) ca urmare a creșterii prețurilor, consumatorii vor achiziționa o cantitate mai mică de bunuri și servicii;

41. Legea generală a cererii ne arată că:

- a) pe măsură ce prețul unitar al unui bun crește, cantitatea cerută va crește;
- b) pe măsură ce prețul unitar al unui bun scade, cantitatea cerută se va reduce;
- c) pe măsură ce prețul unitar al unui bun crește, cantitatea cerută se va reduce;
- d) pe măsură ce prețul unitar al unui bun crește, cantitatea oferită va crește;
- e) pe măsură ce prețul unitar al unui bun scade, cantitatea oferită se va reduce;

42. Elasticitatea cererii în raport de preț:

- a) măsoară gradul în care modificarea cererii determină modificarea ofertei;
- b) măsoară gradul în care modificarea ofertei determină modificarea cererii;
- c) măsoară gradul în care modificarea cererii determină modificarea prețului;
- d) măsoară gradul în care modificarea cererii determină modificarea venitului;
- e) măsoară gradul în care modificarea prețului determină modificarea cererii.

43. Bunurile cu cerere elastică sunt acele bunuri pentru care:

- a) o modificare a prețului unitar determină o modificare în sens contrar a cantității cerute, dar mai lentă;
- b) o modificare a prețului unitar determină o modificare în sens contrar a cantității cerute, dar mai intensă;
- c) o modificare a prețului unitar determină o modificare în sens contrar a cantității cerute cu aceeași intensitate;

- d) o modificare foarte mică (imperceptibilă) a prețului determină o modificare a cantității cerute;
- e) indiferent de cum se modifică prețul unitar, cantitatea cerută rămâne constantă.

44. În condițiile în care prețul unui bun crește de la 15 la 18 u.m., iar cererea zilnică scade de la 3100 la 2700 buc., cererea este:

- a) elastică;
- b) inelastică;
- c) cu elasticitate unitară;
- d) perfect elastică;
- e) perfect inelastică;

45. Cererea pentru un bun X are un coeficient de elasticitate de 1,6. Dacă la un preț de 8 u.m. nivelul cererii este de 100 buc., cât va fi nivelul acesteia dacă prețul scade la 6 u.m.?

- a) 80 buc.;
- b) 100 buc.;
- c) 140 buc.;
- d) 400 buc.;
- e) 560 buc.

46. Pasul decisiv care a consemnat voința statelor membre de a realiza desăvârșirea Pieței Unice l-a reprezentat:

- a) Tratatul de la Roma;
- b) Actul Unic European;
- c) Tratatul de la Maastricht;
- d) Tratatul de la Nisa;
- e) Tratatul de la Lisabona.

47. Piața Internă Unică a fost finalizată în anul:

- a) 1968;
- b) 1992;
- c) 1995;
- d) 2004;
- e) 2007.

48. În procesul de dezvoltare a Pieței Interne Unice sunt angrenate următoarele instituții comunitare:

- a) Consiliul European;
- b) Comisia Europeană;
- c) Consiliul Uniunii Europene;
- d) Banca Centrală Europeană;
- e) Curtea de Conturi.

49. Precizați care din afirmațiile de mai jos reprezintă avantaje pentru țările comunitare crearea Pieței Interne Unice:

- a) îngrădirea concurenței;
- b) stagnarea creșterii productivității muncii;
- c) permite realizarea unor producții de serie mică;
- d) lărgiște concurența;
- e) îngrădește libera circulație a forței de muncă.

50. Instituirea Pieței Interne Unice a necesitat suprimarea următoarelor obstacole:

- a) de natură ideologică;
- b) de natură psihologică;
- c) de natură fiscală;
- d) de natură monetară;
- e) de natură legislativă.

51. În funcție de modificarea prețului și de variația cantității oferite, oferta este de mai multe tipuri:

- a) oferta elastică, atunci când creșterea ofertei este mai mică decât modificarea prețului;
- b) ofertă perfect inelastică, atunci când oferta crește în mod continuu, tinzând către infinit, la un preț constant;
- c) ofertă inelastică, atunci când oferta se modifică în aceeași proporție cu prețul;
- d) ofertă cu elasticitate unitară, atunci oferta variază în același sens cu prețul și cu același procent;
- e) oferta inelastică, atunci când creșterea ofertei este mai mică procentual decât creșterea prețului;

52. Care dintre afirmațiile de mai jos sunt corecte?

- a) prețul altor bunuri influențează oferta unui anumit bun, în cazul existenței a două sau mai multor bunuri substituibile;
- b) nivelul fiscalității, subvențiile și condițiile naturale nu influențează oferta de bunuri din economie;
- c) numărul ofertanților de pe piață influențează în mod direct cererea de mărfuri;
- d) previziunile privind evoluția prețurilor (tarifelor) produc modificări în evoluția cererii și a ofertei;
- e) condițiile social-politice nefavorabile nu afectează oferta de bunuri.

53. Cantitatea oferită dintr-un bun crește, dacă:

- a) se reduce cererea pe piața aceluși bun;
- b) sporește prețul bunului respectiv;
- c) noi firme intră în industria bunului respectiv;
- d) cresc cheltuielile de fabricație și comercializare;
- e) crește cererea pe piața altor bunuri.

54. Care dintre următoarele împrejurări comune influențează elasticitatea ofertei în raport cu prețul?

- a) gradul necesității de consum a bunului oferit;
- b) gradul de substituibilitate a bunurilor oferite;
- c) posibilitățile de stocare, depozitare a bunurilor;
- d) numărul și preferințele consumatorilor;
- e) perioada care trece de la modificarea prețului.

55. Dacă se prevede o creștere a prețului în următoarea perioadă:

- a) oferta prezentă se va reduce, iar cererea prezentă va spori;
- b) oferta prezentă va crește, iar cererea prezentă se va reduce;
- c) oferta viitoare va crește, iar cererea prezentă va crește și ea;
- d) atât oferta, cât și cererea viitoare vor scădea;
- e) oferta prezentă va crește într-un ritm mai mare decât prețul.

56. Piața monetară interbancară se caracterizează prin următoarele trăsături specifice:

- a) obiectul tranzacțiilor îl reprezintă disponibilitățile valutare de pe piață;

- b) operațiunile de negociere se desfășoară trimestrial și semestrial;
- c) participanții pe această piață sunt instituțiile bancare;
- d) termenele de acordare a creditelor sunt scurte și foarte scurte (1-7zile);
- e) creditele acordate sunt credite obținute cu garanții foarte mari din partea băncilor solicitante.

57. Cererea de monedă crește, crescând implicit și masa monetară, dacă:

- a) viteza de circulație a monedei scade, la același volum valoric al tranzacțiilor;
- b) nivelul prețurilor scade, iar volumul fizic al tranzacțiilor și viteza de rotație rămân constante;
- c) nivelul prețurilor crește, iar volumul fizic al tranzacțiilor și viteza de rotație rămân constante;
- d) viteza de circulație a monedei crește, la același volum valoric al tranzacțiilor;
- e) se reduce volumul fizic al tranzacțiilor, iar prețurile și viteza de rotație rămân constante.

58. Prețurile factorilor de producție, comparativ cu prețurile pieței:

- a) nu includ impozitele indirecte și impozitele directe;
- b) nu includ impozitele indirecte, impozitele directe și amortizarea;
- c) nu includ impozitele indirecte nete (impozitele indirecte – subvențiile de exploatare);
- d) sunt mai mari, deoarece cuprind și prețurile factorilor de producție;
- e) sunt mai mici, deoarece nu cuprind și impozitele indirecte (dacă subvențiile de exploatare sunt nule)

59. Precizați care dintre următoarele relații sunt corecte din punct de vedere economic:

- a) $VN = PNB_{pf} - \text{Amortizarea (A)}$;
- b) $PIB = PGB + \text{Consumul intermediar (C}_i\text{)}$;
- c) $PIN = PIB - \text{Amortizarea (A)}$;
- d) $PNN = PIN + VN - \text{Amortizarea (A)}$;
- e) $PNB = PIN + PIB$.

60. Precizați care dintre următoarele relații sunt incorecte din punct de vedere economic:

- a) $PIB = PGB - \text{Consumul intermediar (C}_i\text{)}$;
- b) $PIN = \sum VAN_i$ sau $PIN = PIB - \text{Amortizarea (A)}$;
- c) $PNN = PNB + \text{Amortizarea (A)}$;
- d) $PIB = PIN + \text{Amortizarea (A)}$;
- e) $VN = PIB - PIN$ sau $VN = PNB - PNN$.

ECONOMIE INTERNAȚIONALĂ

61. Un actor al investițiilor străine directe este reprezentat de:

- a) guvern;
- b) întreprinderile private transnaționale;
- c) sucursalele companiilor transnaționale;
- d) FMI;
- e) Banca Mondială.

62. Organizațiile din sistemul ONU utilizează termenul de:

- a) firmă multinațională;
- b) societate transnațională;

- c) companii transnaționale;
- d) societate multinațională;
- e) corporație transnațională.

63. Conform lui S. E. Rolfe, o întreprindere are vocație internațională atunci când activele sale sub formă de participații în străinătate depășesc:

- a) 25%;
- b) 20%;
- c) 30%;
- d) 50%;
- e) 51%.

64. Conform lui H. Bonin, o întreprindere are vocație internațională atunci când activele sale sub formă de participații în străinătate depășesc:

- a) 25%;
- b) 20%;
- c) 30%;
- d) 50%;
- e) 51%.

65. Filiale-releu ale companiilor transnaționale:

- a) distribuie produsele realizate în altă parte;
- b) produc componente ale unui produs final pentru care cererea locală este slabă sau inexistentă;
- c) prelucrează materia primă și o transformă în produse semifinite;
- d) produc și vând pe piețele locale mărfuri aparținând gamei de produse deja existentă în țara de origine a societății-mamă;
- e) realizează strategia de marketing pentru societatea-mamă.

66. Filiale-atelier ale companiilor transnaționale:

- a) distribuie produsele realizate în altă parte;
- b) produc componente ale unui produs final pentru care cererea locală este slabă sau inexistentă;
- c) prelucrează materia primă și o transformă în produse semifinite;
- d) produc și vând pe piețele locale mărfuri aparținând gamei de produse deja existentă în țara de origine a societății-mamă;
- e) realizează strategia de marketing pentru societatea-mamă.

67. Baza creșterii internaționale a firmelor rezidă în:

- a) cunoașterea prealabilă a pieței internaționale obținută cel mai adesea prin import;
- b) lipsa unor disponibilități în resurse pentru a finanța această creștere;
- c) existența unor debușee reale sau potențiale în mai multe țări, acestea constituind rezerva de creștere a firmei;
- d) productivitate scăzută;
- e) dorința de cucerire de noi piețe.

68. Ce afirmație nu reprezintă una dintre cele patru modalități succesive de expansiune:

- a) strategia aprovizionării și integrarea verticală în amonte;
- b) strategia pieței și integrarea verticală în aval;
- c) strategia raționalizării industriale și integrarea orizontală;
- d) strategia dotării cu factori interni;
- e) strategia tehnico-financiară și diversificarea conglomerată.

69. În anumite sectoare, cum ar fi cel chimic, costurile de transport reprezintă între:

- a) 15-25%;
- b) 5-10%;
- c) 25-35%;
- d) 40-60%;
- e) 60-75%.

70. Sunt considerate firme primare acelea care:

- a) acționează în domeniul cercetării dezvoltării;
- b) intervin în domenii de înaltă tehnologie;
- c) acționează ca sucursale ale unor firme-mamă;
- d) sunt cele mai puernice în domeniul lor de activitate;
- e) intervin în sectorul minier, petrolier sau agricol.

71. Autonomia lăsată conducătorilor filialelor este în general mai redusă în ceea ce privește:

- a) alegerea investițiilor ce urmează a fi efectuate;
- b) formarea personalului;
- c) angajarea personalului;
- d) orele suplimentare efectuate;
- e) restructurarea posturilor.

72. Autonomia lăsată conducătorilor filialelor este în general mai ridicată în ceea ce privește:

- a) mărirea capitalului;
- b) dividende și redevențe;
- c) modalitățile de plată a personalului;
- d) pătrunderea pe piețe noi;
- e) alegerea furnizorilor.

73. Autonomia lăsată conducătorilor filialelor este în general moderată în ceea ce privește:

- a) utilizarea marjei de autofinanțare a filialei;
- b) planul financiar;
- c) împrumutul de la băncile locale;
- d) capacitatea și volumul producției;
- e) concedierea personalului.

74. Ce factori nu influențează modalitatea de control a filialelor străine?

- a) mărirea companiei transnaționale;
- b) forma sa de organizare;
- c) originea sa națională;
- d) capitalul deținut de aceasta;
- e) riscurile țării de origine.

75. O întreprindere decide să investească în străinătate pentru că:

- a) la aceeași valoare a investiției se așteaptă la un profit superior;
- b) la aceeași valoare a investiției se așteaptă la un profit inferior;
- c) nu mai face față concurenței interne;
- d) nu dispune de forță de muncă în țara de origine;
- e) nu dispune de materie primă în țara de origine.

76. Este considerat ca motiv al investiției în străinătate, următorul:

- a) alege implantarea în zonele producătoare de materii prime pentru a crește costurile de transport ale acestora;
- b) valorifică diferențele internaționale în ceea ce privește costurile și se instalează în regiunile unde prețurile factorilor de producție sunt cele mai scăzute;
- c) firma localizează producția în regiunile unde cererea este mare pentru a depăși barierele protecționiste instaurate de state;
- d) firma localizează producția în regiunile unde există un risc crescut;
- e) dorința de a fi cunoscută pe plan internațional.

77. Potrivit modelului imperfecțiunii piețelor, investițiile străine directe sunt determinate de:

- a) existența unei structuri de piață perfecte;
- b) lipsa eșecurilor de piață;
- c) diferența ratei profitului între diferitele piețe, ca urmare a dezechilibrului pe piața factorilor sau pe piața financiar-valutară;
- d) lipsa intervenției guvernamentale;
- e) costurile cu forța de muncă sensibil egale.

78. De ce întreprinderea preferă să se internalizeze, adică să-și integreze în organizarea sa toate funcțiunile, de la aprovizionare la comercializare?

- a) pentru că piața internațională a factorilor este perfectă;
- b) pentru că piața internațională a bunurilor este perfectă;
- c) pentru că piața internațională a factorilor și a bunurilor este perfectă;
- d) pentru că piața internațională a factorilor și a bunurilor este imperfectă și comportă în consecință „costuri de tranzacție”;
- e) pentru că nu se poate internaționaliza.

79. Teoria internalizării a fost fundamentată de:

- a) Buckley și Casson;
- b) Vernon;
- c) Graham;
- d) Caves;
- e) Samuelson.

80. „Paradigma eclectică” a fost elaborată de:

- a) Vernon;
- b) Caves;
- c) Graham;
- d) Casson;
- e) Dunning.

81. Conform teoriei eclecticice, premisele de bază ale internaționalizării producției se regăsesc la nivelul:

- a) avantajelor de proprietate;
- b) avantajelor de cost;
- c) avantajelor de calitate;
- d) avantajelor de resurse;
- e) avantajelor de factori.

82. Conform teoriei eclecticice, premisele de bază ale internaționalizării producției se regăsesc la nivelul:

- a) avantajelor de internalizare;
- b) avantajelor de cost;
- c) avantajelor de calitate;
- d) avantajelor de resurse;
- e) avantajelor de factori.

83. Conform teoriei eclecticice, premisele de bază ale internaționalizării producției se regăsesc la nivelul:

- a) avantajelor de localizare;
- b) avantajelor de cost;
- c) avantajelor de calitate;
- d) avantajelor de resurse;
- e) avantajelor de factori.

84. Potrivit viziunii lui Dunning, avantajele de proprietate sunt si:

- a) avantaje de cost;
- b) avantaje de competitivitate;
- c) avantaje de calitate;
- d) avantaje de resurse;
- e) avantaje de factori.

85. Recurgând la internalizare, prin dezvoltarea de active productive în străinătate, firmele urmăresc:

- a) creșterea costurilor de producție;
- b) creșterea costurilor de tranzacție;
- c) minimizarea beneficiilor nete;
- d) câștigarea unei rente economice minime;
- e) maximizarea beneficiilor nete.

86. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) politica de marketing a firmei;
- c) mediul concurențial intern;
- d) legăturile dintre ramurile economice;
- e) dotarea cu resurse naturale și resurse economice create.

87. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) politica de marketing a firmei;
- c) mediul concurențial intern;
- d) nivelul de pregătire a forței de muncă și productivitatea muncii;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

88. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) politica de marketing a firmei;
- c) costurile internaționale de transport și comunicație, stimulente și bariere investiționale sau comerciale;
- d) mediul concurențial intern;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

89. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) sistemul economic și politica economică;
- c) politica de marketing a firmei;
- d) mediul concurențial intern;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

90. Variabilele de localizare includ:

- a) strategia firmei;
- b) diferențe politice, sociale, culturale și educaționale între țări;
- c) politica de marketing a firmei;
- d) mediul concurențial intern;
- e) legăturile dintre ramurile economice.

91. De-a lungul primei părți a secolului al XIX-lea, practic singura țară care a investit în străinătate este:

- a) Franța;
- b) Germania;
- c) Italia;
- d) Marea Britanie;
- e) S.U.A.

92. Înainte de primul război mondial, Germania a promovat o politică de expansiune comercială prin intermediul unor operații de anvergură în:

- a) India;
- b) Argentina;
- c) Brazilia;
- d) Congo;
- e) țări africane.

93. Înainte de primul război mondial, Belgia a promovat o politică de expansiune comercială prin intermediul unor operații de anvergură în:

- a) Argentina;
- b) Brazilia;
- c) Congo;
- d) Mexic;
- e) Turcia.

94. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:

- a) scăderea ratei investițiilor;
- b) creșterea ratei investițiilor;
- c) diminuarea exporturilor;
- d) creșterea importurilor;
- e) întărirea cursului de schimb.

95. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:

- a) scăderea ratei investițiilor;
- b) întărirea capacităților tehnologice;
- c) diminuarea exporturilor;
- d) creșterea importurilor;
- e) întărirea cursului de schimb.

- 96. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:**
- scăderea ratei investițiilor;
 - îmbunătățirea competitivității exporturilor proprii pe piața internațională;
 - diminuarea exporturilor;
 - creșterea importurilor;
 - întărirea cursului de schimb.
- 97. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:**
- scăderea ratei investițiilor;
 - distribuția echitabilă a beneficiilor creșterii prin crearea de noi oportunități pentru ocuparea forței de muncă;
 - diminuarea exporturilor;
 - creșterea importurilor;
 - întărirea cursului de schimb.
- 98. Prioritățile de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare includ realizarea creșterii susținute a venitului național prin:**
- scăderea ratei investițiilor;
 - protecția și conservarea mediului înconjurător;
 - diminuarea exporturilor;
 - creșterea importurilor;
 - întărirea cursului de schimb.
- 99. Care țară s-a bazat într-o mare măsură pe fluxurile de investiții străine directe pentru integrarea economiei sale în rețelele de producție ale companiilor multinaționale și promovarea competitivității sale în cadrul acestor rețele?**
- Coreea de Sud;
 - Taiwan;
 - Malayesia;
 - India;
 - Brazilia.
- 100. Care țară s-a bazat într-o mare măsură pe fluxurile de investiții străine directe pentru integrarea economiei sale în rețelele de producție ale companiilor multinaționale și promovarea competitivității sale în cadrul acestor rețele?**
- Coreea de Sud;
 - Taiwan;
 - Singapore;
 - India;
 - Brazilia.
- 101. Care țară s-a bazat într-o mare măsură pe fluxurile de investiții străine directe pentru integrarea economiei sale în rețelele de producție ale companiilor multinaționale și promovarea competitivității sale în cadrul acestor rețele?**
- Coreea de Sud;
 - Taiwan;
 - Thailanda;
 - India;
 - Brazilia.

102. Care țară a urmărit dezvoltarea întreprinderilor locale și crearea de capacități inovatoare autonome, companiile transnaționale fiind concepute ca o sursă de tehnologie?

- a) Coreea de Sud;
- b) Singapore;
- c) Thailanda;
- d) Malaysia;
- e) India.

103. Care țară a urmărit dezvoltarea întreprinderilor locale și crearea de capacități inovatoare autonome, companiile transnaționale fiind concepute ca o sursă de tehnologie?

- a) Taiwan;
- b) Singapore;
- c) Thailanda;
- d) Malaysia;
- e) India.

104. La nivelul economiei naționale, decizia financiar-monetară se realizează sub forma:

- a) contului curent;
- b) contului de capital;
- c) balanței de plăți externe;
- d) balanței veniturilor;
- e) balanței transferurilor unilaterale.

105. Nu sunt considerați rezidenți:

- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- b) ambasadetele;
- c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

106. Nu sunt considerați rezidenți:

- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- b) consulatele;
- c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

107. Nu sunt considerați rezidenți:

- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- b) instituțiile internaționale;

- c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

108. Nu sunt considerați rezidenți:

- a) agenții economici naționali care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- b) reprezentanțele instituțiilor internaționale;
- c) agenții economici străini care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- d) persoanele fizice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări;
- e) persoanele juridice care trăiesc și desfășoară activități, în mod obișnuit și permanent, în cadrul unei țări.

109. Balanța comercială a unei țări este reprezentată de:

- a) diferența dintre importuri și exporturi;
- b) suma importurilor și exporturilor;
- c) raportul dintre importuri și exporturi;
- d) diferența dintre venituri și cheltuieli;
- e) raportul dintre venituri și cheltuieli.

110. În statisticile vamale, înregistrarea exporturilor se face la valoarea:

- a) CIF;
- b) FOB;
- c) DDP;
- d) CPT;
- e) EXW.

111. Activele de rezervă sunt reprezentate de:

- a) credite externe garantate;
- b) investiții directe
- c) DST;
- d) aur;
- e) investiții de portofoliu.

112. Atunci când apare un dezechilibru cronic la nivelul balanței acesta poate fi redus printr-un pachet de măsuri de natură fiscală:

- a) scăderea taxelor vamale;
- b) creșterea taxelor vamale;
- c) acordarea de subvenții;
- d) stimularea exporturilor;
- e) stimularea importurilor.

113. Atunci când apare un dezechilibru cronic la nivelul balanței acesta poate fi redus printr-un pachet de măsuri de natură fiscală:

- a) scăderea taxelor vamale;
- b) acordarea de credite preferențiale;
- c) stimularea exporturilor;

- d) stimularea exporturilor;
- e) stimularea importurilor.

114. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) insuficienta acoperire a cererii interne (reducerea exporturilor);
- d) reducerea semnificativă a exporturilor cauzată de calamități naturale sau de evenimente fortuite (revoluții, războaie civile);
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

115. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) diminuarea competitivității externe a produselor autohtone (calitate scăzută, prețuri ridicate);
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) creșterea importurilor pe fondul intensificării cererii interne;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

116. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) politică comercială (tarifară / netarifară) ineficientă;
- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) insuficienta acoperire a cererii interne (reducerea exporturilor);
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

117. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) diminuarea competitivității externe a produselor autohtone (calitate scăzută, prețuri ridicate);
- e) insuficienta acoperire a cererii interne (reducerea exporturilor).

118. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) politica comercială a altor state (atât cea tarifară cât și cea netarifară);
- c) insuficienta promovare/stimulare a exporturilor;
- d) scăderea gradului de prelucrare al exporturilor;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

119. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;

- b) politică comercială (tarifară / netarifară) ineficientă;
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) deteriorarea climatului de afaceri intern;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

120. Reprezintă factor endogen de destabilizare a balanței de plăți externe:

- a) dereglarea prețurilor mondiale la produsele cu pondere mare în structura comerțului exterior;
- b) creșterea importurilor pe fondul intensificării cererii interne;
- c) lipsa avantajelor competitive (comparative) reale;
- d) insuficienta promovare/stimulare a exporturilor;
- e) dereglarea fluxurilor comerciale zonale ca urmare a unor conflicte/dispute comerciale internaționale.

RĂSPUNSURI GRILE

ECONOMIE

1.	D
2.	B
3.	C
4.	A
5.	D
6.	D
7.	B
8.	E
9.	D
10.	E

11.	C
12.	A
13.	A
14.	D
15.	C
16.	A
17.	C
18.	D
19.	E
20.	E

21.	D
22.	C
23.	C
24.	A
25.	E
26.	E
27.	D
28.	C
29.	C
30.	B

31.	D
32.	D
33.	C
34.	A
35.	C
36.	D
37.	B
38.	B
39.	C
40.	B

41.	C
42.	E
43.	B
44.	B
45.	C
46.	B
47.	B
48.	B
49.	D
50.	C

51.	D,E
52.	A,D
53.	B,C
54.	C,E
55.	A,C
56.	C,D
57.	A,C
58.	C,E
59.	A,C
60.	C,E

ECONOMIE INTERNAȚIONALĂ

61.	B
62.	C
63.	A
64.	B
65.	D
66.	B
67.	C
68.	D
69.	A
70.	E

71.	A
72.	C
73.	D
74.	E
75.	A
76.	B
77.	C
78.	D
79.	A
80.	E

81.	A
82.	A
83.	A
84.	B
85.	E
86.	E
87.	D
88.	C
89.	B
90.	B

91.	D
92.	C
93.	C
94.	B
95.	B
96.	B
97.	B
98.	B
99.	C
100.	C

101.	C
102.	A
103.	A
104.	C
105.	B
106.	B
107.	B
108.	B
109.	A
110.	B

111.	C,D
112.	B,C
113.	B,C
114.	B,C
115.	B,D
116.	A,D
117.	D,E
118.	C,D
119.	B,D
120.	B,D